

[Veistrup.]

ges efter, at der holdes lange Foredrag ved en Lejlighed som denne.

I adskillige Aar har vi levet under en lovfæstet Ordning med Hensyn til Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød, og denne Ordning maa i al Almindelighed siges at have været tilfredsstillende, særlig inden for Landbrugs-kredse. Den Lovgivning, der har været praktiseret, har bragt ganske anderledes Priser paa Kvæg og Kød, end Tilfældet var paa tidligere Tidspunkter. Jeg ser ikke rettere, end at det er udmærkede Resultater — jeg kan godt sige overraskende gode Resultater —, der er opnaaet gennem denne Ordning. Hvis det ikke havde været Tilfældet, vilde den højtærede Landbrugsminister ganske sikkert heller ikke være fremkommet med Forslag om en Fortsættelse af Ordningen, thi Medaillen har jo to Sider, det kan ikke nægtes; hvad der gavner Producenterne, skader Konsumenterne; hvor Producenterne høster Fordel, taber Konsumenterne. Disse to Forhold har man maattet afveje mod hinanden, og Resultatet er blevet, at man finder det rigtigt at fortsætte med den Ordning, man en Gang er gaaet ind for.

Jeg er forbavset over, at Partiet Venstre ikke vil stemme for Lovforslaget. Den store Anke, man har imod Forslaget, er i Virkeligheden, at man paa et tidligere Tidspunkt har sammenblandet de sociale Udgifter. Der er jo altid Tilbøjelighed til at imødekomme Oppositionen i saa stor Udstrækning som muligt, og vi har ogsaa i dette Tilfælde imødekommet Oppositionen og sagt: Vi stryger de sociale Udgifter, for saa maa Oppositionen vel være villig til at tage Lovforslaget. Det viser sig imidlertid, at vi her har forregnet os. Selv om vi er aldrig saa imødekommende, er der ingen Mulighed for at faa Tilslutning. Det beklager jeg i allerhøjeste Grad; efter at man har taget det store Stridspunkt ud af Loven, havde det dog været rimeligt, om man fra Oppositionens Side havde givet sin Tilslutning til Lovforslaget.

Der var to Formaal med denne Lovgivning. For det første gik den ud paa at fremskaffe en mere rimelig Pris paa Kvæg og Oksekød og først og fremmest paa de Dyr, man tidligere ikke kunde finde Anven-

delse for paa Grund af tuberkuløse Lidelser. Det er jo ganske anderledes Priser, der i Øjeblikket opnaas for disse Dyr end tidligere. Det andet Formaal var: i saa stor Udstrækning som muligt at rense Besætningerne rundt omkring for de med Tuberkler befængte Kreaturer. Jeg vil gerne i saa Henseende henvise til de Bemærkninger, som ledsager Forslaget. Det forekommer mig, at de taler deres tydelige Sprog.

Der er foretaget enkelte Ændringer i det Forslag, der nu foreligger. For det første er man gaaet bort fra det Studetilskud, som vi allerede, da vi sidst behandlede Loven, i Virkeligheden var enige om burde forsvinde, idet Udførselen, som den højtærede Landbrugsminister gjorde opmærksom paa, er mangedoblet, og det betyder jo, at det er ganske anderledes Priser, der opnaas nu, end paa et tidligere Tidspunkt, da vi gik ind for en Lovgivning af denne Karakter.

I Stedet for Studetilskuddet har man indført en Bestemmelse om, at de Landbrugere, som opretter Landbrug med Statens Hjælp, skal have Hjælp til Indsættelse af tuberkuløsefri Besætninger. Jeg betragter dette som en forebyggende Foranstaltning, da den begyndende Landbruger er tilbøjelig til at købe de ikke-tuberkulinprøvede Dyr, fordi de er betydelig billigere end de Kreaturer, som er tuberkulinprøvede. Enhver ved, at de Priser, som i Øjeblikket betales for rene Kreaturer, er meget høje. Derfor vilde det sikkert forme sig saadan i Praksis, at de, der starter et Landbrug, vilde købe ikke-tuberkulinprøvede Kreaturer, men naar der var gaaet et Aars Tid eller to, vilde komme til Staten og sige: Nu kommer vi til at have et Tilskud, for vi skal have vore Besætninger rensed ud. Jeg betragter det, som sagt, som en udmærket forebyggende Foranstaltning. Der er virkelig Mulighed for, at de paagældende bliver i Stand til at sætte en Besætning ind, som paa Forhaand er fri for tuberkuløse Lidelser.

Dernæst kræves der 200 000 Kr. til Forsøg vedrørende rationel Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning. Det forekommer mig, at hvis der er Mulighed for at naa til virkelig forebyggende Foranstaltninger med Hensyn til smitsom Kalvekastning, er dette Beløb ganske minimalt i Forhold til den Ulykke og det nationaløkonomiske Tab, som den smitsomme Kalvekastning med-